ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2024

Vyhlásené: 1. 10. 2024 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah dokumentu je právne záväzný.

243

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky oznamuje, že 26. septembra 2023 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Novým Zélandom o zamedzení dvojitému zdaneniu v oblasti daní z príjmov a zabránení daňovému úniku a vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas so zmluvou uznesením č. 66 z 8. decembra 2023 a rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu, ktorá má podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky prednosť pred zákonmi.

Prezidentka Slovenskej republiky ratifikovala zmluvu 18. januára 2024.

Zmluva nadobudne platnosť 1. novembra 2024 v súlade s článkom 28.

Zmluva
medzi
Slovenskou republikou a Novým Zélandom
o zamedzení dvojitému zdaneniu v oblasti daní z príjmov a zabránení daňovému úniku a vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam

Slovenská republika a Nový Zéland, (ďalej len „zmluvné štáty“)

Želajúc si ďalej rozvíjať ekonomické vzťahy a posilniť spoluprácu v daňových záležitostiach,

S cieľom uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitému zdaneniu v oblasti daní z príjmov, bez toho, aby sa vytvárali príležitosti na nezdaňovanie alebo znížené zdanenie prostredníctvom daňových únikov alebo vyhýbania sa daňovým povinnostiam (vrátane schém hľadania najvýhodnejších daňových podmienok formou tzv. treaty shopping s cieľom získať úľavy, ktoré táto zmluva poskytuje ako nepriamu výhodu pre rezidentov tretích krajín),

dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.
2. Na účely zmluvy, príjem plynúci určitému subjektu alebo usporiadaniu alebo ich prostredníctvom, s ktorými sa zaobchádza ako s úplne alebo čiastočne transparentnými podľa vnútroštátnych daňových predpisov jedného alebo oboch zmluvných štátov, sa bude považovať za príjem rezidenta zmluvného štátu, avšak len do takej miery, do akej daný zmluvný štát tento príjem považuje na daňové účely za príjem rezidenta tohto zmluvného štátu.
3. Zmluva sa nedotýka zdanenia, ktoré uplatňuje zmluvný štát voči svojim rezidentom, s výnimkou výhod poskytnutých podľa ustanovení článku 9 ods. 2 a článkov 18, 19, 21, 22, 23 a 26 zmluvy.

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

1. Súčasné dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje, sú:
   (a) na Novom Zélande: daň z príjmov

   (ďalej len „novozélandská daň“)

   (b) v Slovenskej republike:
      (i) daň z príjmov fyzických osôb,
      (ii) daň z príjmov právnických osôb,

   (ďalej len „slovenská daň“)
2. Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky rovnaké alebo v zásade podobné dane ukladané po dátume podpisu tejto zmluvy, ktoré sa ustanovia okrem, alebo namiesto daní uvedených v odseku 1 tohto článku. Príslušné orgány zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových právnych predpisoch.
3. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku, dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, nezahŕňajú akékoľvek sumy, ktoré predstavujú pokutu alebo úrok uložený podľa právnych predpisov niektorého zmluvného štátu.

Článok 3
Všeobecné definície

1. Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,
   (a) pojem „Nový Zéland“ označuje územie Nového Zélandu, ale nezahŕňa Tokelau; zahŕňa tiež

každú oblasť mimo pobrežného mora určenú podľa právnych predpisov Nového Zélandu a v súlade s medzinárodným právom ako oblasť, v ktorej môže Nový Zéland vykonávať suverénne práva v súvislosti s prírodnými zdrojmi;

(b) pojem „Slovenská republika“ označuje Slovenskú republiku a použitý v geografickom zmysle označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s pravidlami medzinárodného práva;

(c) pojem „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a akékoľvek iné združenia osôb;

(d) pojem „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo subjekt, s ktorým sa na daňové účely zaobchádza ako s právnickou osobou;

(e) pojem „podnik“ sa vzťahuje na vykonávanie akejkoľvek činnosti;

(f) pojmy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu;

(g) pojem „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom okrem prípadov, keď sa táto loď alebo lietadlo prevádzkuje len medzi miestami v zmluvnom štáte a podnik, ktorý prevádzkuje takú loď alebo lietadlo nie je podnikom tohto zmluvného štátu;

(h) pojem „príslušný orgán“ označuje

(i) v prípade Nového Zélandu, Komisár pre štátne príjmy (the Commissioner of Inland Revenue) alebo splnomocnený zástupca; a

(ii) v prípade Slovenskej republiky, Ministerstvo financií Slovenskej republiky alebo jeho splnomocnený zástupca;

(i) pojem „štátny príslušník“ vo vzťahu k zmluvnému štátu označuje

(i) fyzickú osobu, ktorá má štátnu príslušnosť alebo občianstvo tohto zmluvného štátu; a

(ii) právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť alebo združenie zriadené podľa právnych predpisov platných v tomto zmluvnom štáte;

(j) pojem „činnosť“ zahŕňa aj vykonávanie profesijných služieb a iných činností nezávislej povahy;

(k) pojem „uznaný dôchodkový fond“ štátu označuje subjekt alebo usporiadanie založené v zmluvnom štáte, ktoré sa podľa vnútroštátnych daňových predpisov tohto zmluvného štátu považuje za samostatnú osobu a

(i) je založený a prevádzkovaný výlučne alebo takmer výlučne na spravovanie alebo poskytovanie dôchodkových dávok a doplnkových plnení fyzickým osobám a ktorý je ako taký regulovaný týmto zmluvným štátom alebo niektorým z jeho správnych celkov alebo orgánov územnej samosprávy; alebo

(ii) je založený a prevádzkovaný výlučne alebo takmer výlučne na investovanie finančných prostriedkov v prospech subjektov alebo usporiadaní uvedených v bode (i).

2. Pri uplatňovaní zmluvy zmluvným štátom, každý pojem nedefinovaný v zmluve, ak si to súvislosť nevyžaduje inak alebo sa príslušné orgány nedohodnú na odlišnom význame podľa ustanovení článku 23 tejto zmluvy, má taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov zmluvného štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pričom akýkoľvek význam podľa príslušných daňových právnych predpisov zmluvného štátu má prednosť pred významom, ktorý má tento pojem podľa iných právnych predpisov zmluvného štátu.

Článok 4

Rezident

1. Na účely tejto zmluvy pojem „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov zmluvného štátu podlieha v tomto zmluvnom štáte zdaneniu z dôvodu svojho trvalého pobytu, sídla, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria a tiež zahŕňa tento zmluvný štát a každý jeho správny celok alebo orgán územnej samosprávy, ako aj uznaný dôchodkový fond tohto zmluvného štátu. Tento pojem však nezahŕňa osobu, ktorá

v zmluvnom štáte podlieha zdaneniu iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tomto zmluvnom štáte.

2. Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 tohto článku rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto

   a) považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom má trvalo dostupné bývanie; ak má trvalo dostupné bývanie v oboch zmluvných štátoch, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov),

   b) ak nemožno určiť, v ktorom zmluvnom štáte má stredisko svojich životných záujmov, alebo ak v žiadnom z nich nemá trvalo dostupné bývanie, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

   c) ak sa obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

   d) ak je štátnym príslušníkom oboch zmluvných štátov alebo nie je štátnym príslušníkom žiadneho z nich, príslušné orgány zmluvných štátov vyriešia túto otázku vzájomnou dohodou.

3. Ak je podľa ustanovení odseku 1 tohto článku osoba, iná než fyzická osoba, rezidentom oboch zmluvných štátov, potom príslušné orgány týchto zmluvných štátov sa vynasnažia určiť vzájomnou dohodou, v ktorom zmluvnom štáte sa takáto osoba bude považovať za daňového rezidenta na účely zmluvy, pričom sa bude prihliadať na miesto jej skutočného vedenia, miesto jej vzniku alebo miesto, kde bola osoba inak založená, a na akékoľvek iné relevantné faktory. Ak neexistuje takáto dohoda, nebude mať takáto osoba nárok na žiadne úľavy alebo oslobodenie od dane podľa ustanovení zmluvy, okrem prípadov, a to v takom rozsahu a spôsobom, na akom sa môžu dohodnúť príslušné úrady zmluvných štátov.

Článok 5

Stála prevádzkareň

1. Na účely tejto zmluvy pojem „stála prevádzkareň“ označuje trvalé miesto na podnikanie, prostredníctvom ktorého podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

2. Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä

   (a) miesto vedenia,

   (b) pobočku,

   (c) kanceláriu,

   (d) továreň,

   (e) dielňu, a

   (f) baňu, ložisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto prieskumu alebo ťažby prírodných zdrojov.

3. Stavenisko alebo stavba, inštalácia alebo montážny projekt, alebo dozorné činnosti spojené s týmto staveniskom alebo stavbou, inštaláciou alebo montážnym projektom zakladajú stálu prevádzkareň, ak trvajú dlhšie ako šesť mesiacov.

4. Podnik sa považuje za podnik so stálou prevádzkarňou v zmluvnom štáte a vykonávajúci činnosť prostredníctvom tejto stálej prevádzkarne, ak po dobu dlhšiu ako 183 dní v akomkoľvek 12-mesačnom období:

   (a) vykonáva činnosti v tomto zmluvnom štáte, ktoré pozostávajú alebo sú spojené s prieskumom alebo ťažbou prírodných zdrojov, vrátane drevnej hmoty, nachádzajúcich sa v tomto zmluvnom štáte; alebo

   (b) prevádzkuje hmotné zariadenie v tomto zmluvnom štáte; alebo

   (c) poskytuje služby, vrátane poradenských alebo riadiacich služieb, podnikom zmluvného štátu alebo prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov najatých podnikom na takýto účel.

5. Výlučne na účely určenia toho, či už uplynulo obdobie uvedené v odsekoch 3 a 4 tohto článku,

(a) ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva činnosti uvedené v odseku 3 alebo 4 tohto článku počas obdobia trvajúceho viac než 30 dní a tieto činnosti sú vykonávané počas časového obdobia, ktoré netrvá viac než časové obdobia uvedené v týchto odsekoch, a

(b) prepojené činnosti sú vykonávané v tomto druhom zmluvnom štáte počas rôznych časových období, z ktorých každé presahuje 30 dní, jedným alebo viacerými podnikmi úzko prepojenými so skôr uvedeným podnikom,

potom sa tieto rôzne časové obdobia pripočítajú k celkovému časovému obdobiu, počas ktorého skôr uvedený podnik vykonával činnosti uvedené v odsekoch 3 alebo 4 tohto článku.

6. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku pojem „stála prevádzkareň" nezahŕňa:

(a) využívanie zariadení výlučne na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,

(b) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku výlučne na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,

(c) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku výlučne na účely spracovania iným podnikom,

(d) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik,

(e) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností pre podnik,

(f) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e),

za predpokladu, že takáto činnosť, alebo v prípade písm. f), celková činnosť trvalého miesta výkonu činností, predstavuje činnosti prípravného alebo pomocného charakteru.

7. Odsek 6 tohto článku sa neuplatní na trvalé miesto výkonu činnosti, ktoré podnik používa alebo udržiava, ak tento podnik alebo s ním úzko prepojený podnik vykonáva činnosť na tom istom mieste alebo na inom mieste v tom istom zmluvnom štáte, a:

(a) toto miesto alebo iné miesto predstavuje stálu prevádzkareň pre daný podnik alebo pre s ním úzko prepojený podnik podľa ustanovení tohto článku, alebo

(b) celková činnosť, ktorá je výsledkom kombinácie činností vykonávaných týmito dvomi podnikmi na tom istom mieste, alebo tým istým podnikom alebo s ním úzko prepojenými podnikmi na dvoch miestach, nemá prípravný alebo pomocný charakter,

za predpokladu, že tieto činnosti vykonávané týmito dvomi podnikmi na tom istom mieste, alebo tým istým podnikom, alebo s ním úzko prepojenými podnikmi na dvoch miestach, predstavujú doplňujúce funkcie, ktoré sú súčasťou ucelenej činnosti podniku.

8. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku, ale s výhradou ustanovení odseku 9 tohto článku, ak osoba koná v zmluvnom štáte v mene podniku a pritom v rámci tejto činnosti

(a) obvykle uzatvára zmluvy alebo obvykle zohráva hlavnú úlohu pri uzatváraní zmlúv, ktoré sa bežne uzatvárajú bez významných úprav zo strany podniku, pričom sa tieto zmluvy uzatvárajú

(i) v mene podniku; alebo

(ii) o prevode vlastníckych práv k majetku alebo na udelenie práv na používanie majetku, ktorý podnik vlastní, alebo ktorý má podnik právo používať; alebo

(iii) na poskytovanie služieb týmto podnikom; alebo

(b) vyrába alebo spracováva v zmluvnom štáte pre podnik tovar patriaci podniku a je s týmto podnikom úzko prepojený;

bude sa takýto podnik považovať za podnik, ktorý má stálu prevádzkareň v tomto

zmluvnom štáte v súvislosti s akýmikoľvek činnosťami, ktoré táto osoba vykoná pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 6 tohto článku, ktoré ak sa vykonávajú prostredníctvom trvalého miesta na podnikanie (iného ako trvalého miesta na podnikanie, na ktoré sa vzťahuje odsek 7 tohto článku) tak nezakladajú stálu prevádzkareň podľa ustanovení uvedeného odseku.

9. Odsek 8 sa nepoužije, pokiaľ osoba, ktorá koná v jednom zmluvnom štáte v mene podniku druhého zmluvného štátu, vykonáva činnosť v prvom zmluvnom štáte ako nezávislý zástupca a koná v mene tohto podniku v rámci riadneho výkonu tejto činnosti. Pokiaľ však osoba koná výlučne alebo takmer výlučne v mene jedného alebo viacerých podnikov, s ktorými je úzko prepojená, takáto osoba sa nebude považovať za nezávislého zástupcu v zmysle tohto odseku, a to vo vzťahu k akémukoľvek takémuto podniku.

10. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoju činnosť v tomto druhom zmluvnom štáte (či prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), nezakladá sama o sebe z ktorejkoľvek takejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

11. Na účely tejto zmluvy, osoba alebo podnik je úzko prepojený s podnikom, ak na základe všetkých relevantných skutočností a okolností jedna ovláda druhú, alebo ak sú obidve ovládané tými istými osobami alebo podnikmi. V každom prípade sa osoba alebo podnik bude považovať za úzko prepojený s podnikom, pokiaľ má jeden v držbe, či už priamo alebo nepriamo, viac ako 50-percentný podiel (beneficial interest) na druhom (alebo, v prípade spoločnosti, viac ako 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti alebo podiel na vlastnom imaní spoločnosti (beneficial equity interest)), alebo ak iná osoba alebo podnik má v držbe, či už priamo alebo nepriamo, viac ako 50-percentný podiel (alebo, v prípade spoločnosti, viac ako 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti alebo podiel na vlastnom imaní spoločnosti) na osobe a podniku alebo na dvoch podnikoch.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva, lesníctva alebo rybolovu) nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

2. Pojem „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom sa majetok nachádza. V každom prípade tento pojem zahŕňa akékoľvek prírodné zdroje, príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a neživý inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia právnych predpisov upravujúcich vlastníctvo nehnuteľností, užívanie nehnuteľného majetku, práva na prieskum alebo ťažbu prírodných zdrojov alebo drevnej hmoty a práva na variabilné alebo fixné platby buď ako odplata za alebo v súvislosti s ťažbou alebo za povolenie na prieskum alebo ťažbu prírodných zdrojov alebo drevnej hmoty; lode a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

3. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa uplatnia na príjmy plynúce z priameho užívania, z nájmu alebo iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

4. Ustanovenia odsekov 1 a 3 tohto článku sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku.

5. Každé právo uvedené v odseku 2 tohto článku sa považuje za umiestnené v mieste, kde sa nachádza nehnuteľný majetok, na ktorý sa také právo vzťahuje, alebo kde sa môže uskutočniť prieskum alebo ťažba.

Článok 7
Zisky z podnikania

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte, ak podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoju činnosť takýmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte, ale iba v takom rozsahu,

v akom ich možno prisúdiť stálej prevádzkarni.

2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, tejto stálej prevádzkarni sa s výnimkou ustanovení odseku 3 tohto článku v každom zmluvnom štáte prisudzujú zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.

3. Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na činnosť tejto stálej prevádzkarne vrátane nákladov na vedenie a všeobecných administratívnych nákladov takto vynaložených, či už v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza alebo inde.

4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú prisúdiť stálej prevádzkarni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenia odseku 2 tohto článku nevylučujú, aby tento zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené, takýmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Zisky, ktoré sa majú prisúdiť stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.

6. Ak rezident jedného zmluvného štátu skutočne vlastní (či už ako priamy príjemca trustu alebo prostredníctvom jedného alebo viacerých vložených trustov) časť zisku z činnosti podniku vykonávanej v druhom zmluvnom štáte správcom trustu iného ako trustu, ktorý sa na daňové účely považuje za spoločnosť; a v súvislosti s týmto podnikom, ktorý tento správca má alebo by mal, ak by bol rezidentom v prvom zmluvnom štáte, stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte, potom sa činnosť podniku vykonávaná správcom prostredníctvom tejto stálej prevádzkarne považuje za činnosť vykonávanú v druhom zmluvnom štáte týmto rezidentom prostredníctvom stálej prevádzkarne nachádzajúcej sa v tomto druhom zmluvnom štáte a podiel na ziskoch tohto rezidenta sa môže zdaniť v druhom zmluvnom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno prisúdiť tejto stálej prevádzkarni.

7. Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia tých článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

8. Žiadne z ustanovení tohto článku sa nedotýka akýchkoľvek ustanovení právnych predpisov oboch zmluvných štátov týkajúcich sa zdanenia príjmov z akejkoľvek formy poistenia.

Článok 8
Lodná a letecká doprava

1. Zisky podniku zmluvného štátu z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

2. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 tohto článku, článkov 7 a 12, zisky podniku jedného zmluvného štátu plynúce z

   (a) prepravy cestujúcich, hospodárskych zvierat, pošty alebo tovaru loďou alebo lietadlom, ktoré sú nalodené alebo naložené v druhom zmluvnom štáte a sú vyložené na mieste v tomto druhom zmluvnom štáte, alebo

   (b) prenájmu lode alebo lietadla, plne vybaveného, obsluhovaného a dodávaného, na účely takejto prepravy

   sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa uplatnia aj na zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9
Prepojené podniky

1. Ak

   (a) sa podnik jedného zmluvného štátu priamo alebo nepriamo podieľa na riadení, kontrole

alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

(b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

a ak sú v týchto prípadoch podmienky, na ktorých sa dva podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, potom môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by v prípade neexistencie týchto podmienok jeden z podnikov dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov tohto podniku a následne zdanené.

2. Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto zmluvného štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v druhom zmluvnom štáte a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného zmluvného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom druhý zmluvný štát primerane upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov. Pri stanovení takejto úpravy sa postupuje s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov sa v prípade potreby spolu poradia.

3. Ustanovenia odseku 2 tohto článku sa neuplatnia, ak v súdnom, správnom alebo inom právnom konaní bolo prijaté konečné rozhodnutie, že na základe opatrení, ktoré vedú k úprave zisku podľa odseku 1 tohto článku, bola jednému z dotknutých podnikov uložená pokuta za podvod, hrubú nedbanlivosť alebo vedomé zanedbanie.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

2. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, sa však môžu zdaniť aj v tomto zmluvnom štáte podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ak je však skutočný vlastník dividend rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne:

   (a) 5 % hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť, ktorá má najmenej 10 % priamy podiel na hlasovacích právach v spoločnosti vyplácajúcej dividendy počas obdobia 365 dní, ktoré zahŕňa deň výplaty dividend (na účely výpočtu tohto obdobia sa neprihliada na zmeny vlastníctva, ktoré by priamo vyplývali z podnikovej reorganizácie, ako napríklad zlúčenie alebo rozdelenie, spoločnosti, ktorá má v držbe akcie alebo ktorá vypláca dividendy);

   (b) 15 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

3. Odsek 2 tohto článku sa netýka zdanenia spoločnosti zo ziskov, z ktorých sa vyplácajú dividendy.

4. Pojem „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo podielov, ťažobných akcií, zakladateľských akcií alebo iných práv, ktoré nie sú pohľadávkami, z podielov na zisku, ako aj príjmy z iných práv, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom a iné príjmy, s ktorými sa zaobchádza rovnakým spôsobom ako s príjmami z akcií alebo podielov podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ktorého rezidentom je spoločnosť rozdeľujúca zisk.

5. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa neuplatnia, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza a ak sa podiel, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň. V takomto prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.

6. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, tento druhý zmluvný štát nemôže zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého zmluvného štátu alebo ak vlastníctvo, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na stálu prevádzkareň nachádzajúcu sa v tomto druhom zmluvnom štáte a nemôže ani zdaniť

nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov spoločnosti, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov plynúcich zo zdroja v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 11

Úroky

1. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte sa môžu zdaniť aj v tomto zmluvnom štáte podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ak je však skutočný vlastník úrokov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov.
3. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 tohto článku úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte, ktoré plynú a sú skutočné vlastnené rezidentom druhého zmluvného štátu sú oslobodené od dane v prvom zmluvnom štáte za predpokladu, že skutočný vlastník úroku koná úplne nezávisle od platiteľa a je:
   (a) v prípade Slovenskej republiky:
      (i) vláda Slovenskej republiky,
      (ii) orgány územnej samosprávy,
      (iii) Národná banka Slovenska,
      (iv) Eximbanka SR (Exportno-importná banka Slovenskej republiky),
      (v) Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s.,
      (vi) Agentúra pre riadenie dlhu a likvidity;
   b) v prípade Nového Zélandu:
      (i) vláda Nového Zélandu,
      (ii) orgány územnej samosprávy,
      (iii) Rezervná banka Nového Zélandu (the Reserve Bank of New Zealand),
      (iv) Novozélandská exportno-úverová kancelária (the New Zealand Export Credit Office).
4. Bez ohľadu na ustanovenia odseku 3 tohto článku sa úroky uvedené v tom odseku môžu zdaniť v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, so sadzbou nepresahujúcou 10 percent hrubej sumy úrokov, ak skutočný vlastník úroku má spolu s akýmikoľvek úzko prepojenými podnikmi viac ako 10% priamy alebo nepriamy podiel na hlasovacích právach v platiteľovi týchto úrokov.
5. Pojem „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť bez ohľadu na to, či poskytujú právo účasti na ziskoch dlžníka a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy zo zabezpečených dlhopisov alebo nezabezpečených dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, zabezpečenými dlhopismi alebo nezabezpečenými dlhopismi, ako aj všetky ostatné príjmy, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy plynúce z peňazí požičaných podľa daňových právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom majú tieto príjmy zdroj, ale nezahŕňa akékoľvek príjmy, ktoré sa považujú za dividendy podľa článku 10 tejto zmluvy.
6. Ustanovenia odsekov 1, 2, 3 a 4 tohto článku sa neuplatnia, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň. V takomto prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.
7. Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak je platiteľ rezidentom tohto zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca úroky bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, za ktorý sa úroky platia a tieto úroky sú odpočítateľné pri určovaní ziskov prisúditeľných tejto stálej prevádzkarni, potom sa predpokladá, že tieto úroky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza táto stála prevádzkareň.

8. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa k pohľadávke, z ktorej sa úroky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tomto prípade časť platieb presahujúca túto sumu sa zdaní podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte sa môžu zdaniť aj v tomto zmluvnom štáte podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ak je však skutočný vlastník licenčných poplatkov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy licenčných poplatkov.
3. Pojem „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu získané ako odplata za:
   (a) použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva, patentu, ochrannej známky, dizajnu alebo úžitkového vzoru, plánu, tajného vzorca alebo postupu alebo iného podobného majetku alebo práva;
   (b) použitie alebo za právo na použitie:
      (i) filmov;
      (ii) filmov alebo zvukových alebo zvukovoobrazových záznamov na kazetách alebo diskoch, alebo akýchkoľvek iných prostriedkov obrazovej alebo zvukovej reprodukcie alebo vysielania na použitie v súvislosti s televíznym, rádiovým, internetovým alebo iným vysielaním;
   (c) použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek priemyselného, vedeckého alebo obchodného zariadenia;
   (d) znalosť alebo informáciu, týkajúcu sa priemyselnej, technickej, obchodnej alebo vedeckej skúsenosti;
   (e) úplné alebo čiastočné zdržanie sa konania v súvislosti s použitím alebo dodaním akéhokoľvek majetku alebo práva uvedeného v tomto odseku.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa neuplatnia, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza a ak sa právo alebo majetok, za ktorý sa licenčné poplatky platia, skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň. V takomto prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.
5. Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak je platiteľ rezidentom tohto zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky a tieto licenčné poplatky sú odpočítateľné pri určovaní ziskov prisúditeľných tejto stálej prevádzkarne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza táto stála prevádzkareň.
6. Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom licenčných poplatkov alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúca sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa licenčné poplatky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tomto prípade časť platieb presahujúca túto sumu sa zdaní podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13

Scudzenie majetku

1. Príjmy, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6, ktorý sa nachádza v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Príjmy zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou obchodného majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte vrátane príjmov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samotnej alebo spolu s celým podnikom), sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.
3. Príjmy, ktoré plynú podniku zmluvného štátu zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave, alebo z hnuteľného majetku, ktorý slúži na prevádzku týchto lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.
4. Príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia podielov alebo akcií alebo porovnateľných podielov, ako napríklad podiely v osobnej obchodnej spoločnosti alebo truste, môžu byť zdanené v druhom zmluvnom štáte, ak kedykoľvek počas obdobia 365 dní predchádzajúcich scudzeniu, viac ako 50 % hodnoty týchto akcií alebo porovnateľných podielov priamo alebo nepriamo predstavoval nehnuteľný majetok podľa článku 6, nachádzajúci sa v tomto druhom zmluvnom štáte.
5. Žiadne z ustanovení tejto zmluvy sa nedotýka uplatňovania právnych predpisov zmluvného štátu, týkajúcich sa zdaňovania príjmov majetkovej povahy plynúcich zo scudzenia akéhokoľvek iného majetku, ako je majetok, na ktorý sa vzťahuje ktorýkoľvek z predchádzajúcich odsekov tohto článku.

Článok 14

Príjmy zo závislej činnosti

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z dôvodu zamestnania podliehajú zdaneniu, s výnimkou ustanovení článkov 15, 17 a 18, len v tomto zmluvnom štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Odmeny plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte podliehajú zdaneniu, bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 tohto článku, len v skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak
   (a) príjemca je prítomný v druhom zmluvnom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom zdaňovacom období a
   (b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého zmluvného štátu a
   (c) odmeny nie sú odpočítateľné pri určovaní ziskov prisúditeľných stálej prevádzkarni, ktorú má zamestnávateľ v druhom zmluvnom štáte.
3. Pojem „zamestnávateľ“ uvedený v odseku 2 tohto článku označuje akúkoľvek osobu, ktorá dáva pokyny a príkazy spojené s výkonom práce a ktorá nesie riziko a zodpovednosť za výkon práce.
4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku odmeny plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z dôvodu zamestnania, ako člena pravidelnej posádky lode alebo lietadla, ktoré je vykonávané na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave, inej ako vykonávanej na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného výhradne v rámci druhého zmluvného štátu, podliehajú zdaneniu len v skôr uvedenom zmluvnom štáte.

Článok 15

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 16

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z činností vykonávaných osobne v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenia článku 14 zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú priamo tomuto umelcovi alebo športovcovi, ale inej osobe, môžu sa tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článku 14 zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.
3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa neuplatnia na príjmy plynúce z činností vykonávaných v jednom zmluvnom štáte, ak návšteva tohto zmluvného štátu je úplne alebo prevažne financovaná z verejných prostriedkov druhého zmluvného štátu alebo jeho orgánu územnej samosprávy. V takomto prípade sa príjmy alebo zisky zdaňujú len v tom zmluvnom štáte, ktorého je umelec alebo športovec rezidentom.

Článok 17

Dôchodky

1. Dôchodky (vrátane dôchodkov zo štátnej služby) a iné podobné odmeny vyplácané z dôvodu predchádzajúceho zamestnania rezidentovi zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.
2. Dôchodky a iné platby podľa právnych predpisov v oblasti sociálneho zabezpečenia jedného zmluvného štátu vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 18

Štátna služba

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny (okrem dôchodkov) vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho správnym celkom, alebo orgánom územnej samosprávy fyzickej osobe za služby poskytované tomuto zmluvnému štátu alebo jeho správnemu celku, alebo orgánu územnej samosprávy podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.
2. Takéto platby však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak sú služby poskytované v tomto druhom zmluvnom štáte a fyzická osoba je rezidentom tohto druhého zmluvného štátu a
   (a) je štátnym príslušníkom tohto druhého zmluvného štátu alebo
   (b) sa rezidentom tohto druhého zmluvného štátu nestala len z dôvodu poskytovania týchto služieb.
3. Ustanovenia článkov 14, 15 alebo 16 sa uplatňujú vo vzťahu k platbám za služby poskytované v súvislosti s činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom alebo jeho správnym celkom, alebo orgánom územnej samosprávy.

Článok 19

Študenti

Platby, ktoré na účely svojho pobytu, štúdia alebo výcviku dostáva študent alebo učeň, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu, a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom zmluvnom štáte iba s cieľom štúdia alebo výcviku, sa nezdania v tomto skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak takéto platby majú zdroj mimo tohto skôr uvedeného zmluvného štátu.

Článok 20

Iné príjmy

1. Príjmy rezidenta zmluvného štátu bez ohľadu na to, kde je ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú

v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

2. Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa neuplatnia na príjmy, s výnimkou príjmov z nehnuteľného majetku definovaného v článku 6 ods. 2, ak ich príjemca, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte činnosť prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza a ak právo alebo majetok, v súvislosti s ktorými plynú príjmy, sú skutočne spojené s touto stálou prevádzkarňou. V tomto prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.

3. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku príjmy rezidenta jedného zmluvného štátu, ktoré nie sú upravené v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, a ktoré plynú z druhého zmluvného štátu, sa môžu tiež zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 21

Zamedzenie dvojitého zdanenia

1. Na Novom Zélande:

S výnimkou ustanovení právnych predpisov Nového Zélandu, ktoré sa týkajú poskytnutia zápočtu dane zaplatenej mimo Nového Zélandu (čo nemá vplyv na všeobecný princíp tohto článku) voči novozélandskej dani, slovenská daň zaplatená podľa právnych predpisov Slovenskej republiky a v súlade s touto zmluvou, v súvislosti s príjmami plynúcimi rezidentovi Nového Zélandu zo zdrojov v Slovenskej republike (okrem, v prípade dividend, dane zaplatenej zo ziskov, z ktorých sú dividendy vyplatené) sa povolí na započítanie voči novozélandskej dani splatnej v súvislosti s týmto príjmom.

2. V Slovenskej republike:

(a) Slovenská republika môže pri zdaňovaní svojich rezidentov zahrnúť do základu dane, z ktorého sa takéto dane ukladajú, časti príjmov, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto zmluvy zdaniť aj na Novom Zélande, povolí však znížiť sumu dane vypočítanú z takého základu o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej na Novom Zélande.

(b) Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane splatnej v Slovenskej republike vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré sa môžu zdaniť na Novom Zélande v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

(c) Ak v súlade s akýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy príjmy, ktoré poberá rezident Slovenskej republiky, sú oslobodené od dane v Slovenskej republike, môže Slovenská republika napriek tomu pri vypočítaní sumy dane na zvyšné príjmy tohto rezidenta vziať do úvahy tieto oslobodené príjmy.

Článok 22

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním súvisiacim, ktoré sú ťaživejšie ako zdanenie a s ním súvisiace povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci druhého zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie.

2. Osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré sú rezidentmi zmluvného štátu, nie sú podrobovaní v žiadnom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním súvisiacim, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním súvisiace povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie.

3. Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, nemôže byť v tomto druhom zmluvnom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého zmluvného štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti za podobných okolností. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy a zníženia daní z dôvodu osobného stavu alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.

4. Okrem prípadov, keď sa uplatnia ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 8 alebo článku 12 ods. 6 tejto zmluvy, úroky, licenčné poplatky a iné úhrady platené podnikom jedného

zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu sú na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného štátu.

5. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne vlastní alebo ovláda, priamo alebo nepriamo, jeden alebo viacero rezidentov druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním súvisiacim, ktoré sú ťaživejšie ako zdanenie a s ním súvisiace povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky za podobných okolností v skôr uvedenom zmluvnom štáte.
6. Tento článok sa uplatňuje na dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva.
7. Tento článok sa neuplatňuje na akékoľvek ustanovenia právnych predpisov zmluvného štátu, ktoré:
   (a) sú určené na zabránenie vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam alebo daňovým únikom;
   (b) nepovoľujú odklad dane z prevodu majetku, ak by nasledujúci prevod tohto majetku jeho nadobúdateľom bol mimo daňovú jurisdikciu zmluvného štátu podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu;
   (c) umožňujú konsolidáciu subjektov skupiny za účelom zaobchádzania s týmito subjektami ako s jedným subjektom na účely daní, za predpokladu, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu a ktorej majetok je úplne alebo čiastočne vlastnený alebo ovládaný, priamo alebo nepriamo, jedným alebo viacerými rezidentmi druhého zmluvného štátu, môže mať prístup k takémuto zaobchádzaniu vo forme konsolidácie za rovnakých podmienok ako ostatné spoločnosti, ktoré sú rezidentmi prvého zmluvného štátu;
   (d) umožňujú presun strát v rámci skupiny spoločností;
   (e) neumožňujú daňové úľavy, zápočty alebo oslobodenie vo vzťahu k dividendám vyplatených spoločnosťou, ktorá je rezidentom tohto zmluvného štátu na účely daní;
   (f) sú na základe výmeny nót medzi zmluvnými štátmi dohodnuté ako také ustanovenia, ktorých sa tento článok nedotýka.
8. Ustanovenia právnych predpisov zmluvného štátu, ktoré sú určené na zabránenie vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam alebo daňovým únikom uvedené v tomto článku zahŕňajú:
   (a) opatrenia určené na riešenie nízkej kapitalizácie a transferového oceňovania;
   (b) pravidlá pre kontrolované zahraničné spoločnosti a zahraničné investičné fondy;
   (c) opatrenia určené na zabezpečenie účinného výberu a vymáhania daní vrátane predbežných opatrení.

Článok 23

Procedúra vzájomnej dohody

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy zmluvných štátov, predložiť svoj prípad príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 22 ods. 1, príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.
2. Ak príslušný orgán považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na časové lehoty podľa vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov.
3. Príslušné orgány zmluvných štátov vynaložia úsilie vyriešiť vzájomnou dohodou ťažkosti či pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo vykonávaní tejto zmluvy. Môžu sa tiež vzájomne poradiť o zamedzení dvojitého zdanenia v prípadoch, ktoré neupravuje táto zmluva.
4. Príslušné orgány zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať priamo s cieľom dosiahnuť dohodu podľa predchádzajúcich odsekov.

Článok 24

Výmena informácií

1. Príslušné orgány zmluvných štátov si vymieňajú informácie, o ktorých sa predpokladá, že sú rozhodujúce na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov upravujúcich dane každého druhu a charakteru, ktoré sú ukladané v mene zmluvných štátov alebo ich správnych celkov, alebo orgánov územnej samosprávy, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkami 1 a 2.

2. Všetky informácie, ktoré zmluvný štát získa podľa odseku 1 tejto zmluvy, sa považujú za daňové tajomstvo rovnako ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto zmluvného štátu a poskytujú sa len osobám alebo orgánom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vyrubovaním alebo vyberaním daní, vykonávaním právnych predpisov alebo trestným stíhaním týkajúcim sa daní alebo rozhodovaním o odvolaniach vo vzťahu ku daniam uvedeným v odseku 1 tohto článku alebo dohľadom nad týmito činnosťami. Tieto osoby alebo orgány použijú informácie len na uvedené účely. Tieto informácie sa môžu zverejňovať počas verejných súdnych konaní alebo v súdnych rozhodnutiach. Bez ohľadu na vyššie uvedené môžu byť informácie získané jedným zmluvným štátom použité na iné účely, ak tieto informácie môžu byť použité na takéto iné účely podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov a príslušný orgán zmluvného štátu poskytujúceho informácie udelil na takéto použitie súhlas.

3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa v žiadnom prípade nevykladajú tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť

   (a) vykonať správne opatrenia v rozpore s právnymi predpismi a administratívnou praxou jedného alebo druhého zmluvného štátu,

   (b) poskytnúť informácie, ktoré sa nedajú získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní jedného alebo druhého zmluvného štátu,

   (c) poskytnúť informácie, ktoré by viedli k zverejneniu akékoľvek obchodného, hospodárskeho, priemyselného, komerčného alebo profesijného tajomstva alebo obchodného postupu, alebo informácie, ktorých zverejnenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

4. Ak jeden zmluvný štát žiada informácie podľa tohto článku, druhý zmluvný štát využije svoje opatrenia na získavanie informácií, aj keď druhý zmluvný štát informácie nepotrebuje na vlastné daňové účely. Povinnosť obsiahnutá v predchádzajúcej vete podlieha obmedzeniam uvedeným v odseku 3 tohto článku, ale v žiadnom prípade sa tieto obmedzenia nevysvetľujú tak, že umožňujú zmluvnému štátu zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že on sám nemá záujem o takéto informácie.

5. V žiadnom prípade sa ustanovenia odseku 3 tohto článku nevysvetľujú tak, že umožňujú jednému zmluvnému štátu zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že požadovanými informáciami disponuje banka, iná finančná inštitúcia, splnomocnenec alebo osoba konajúca vo funkcii agenta alebo splnomocneného zástupcu alebo preto, že sa týkajú majetkovej účasti v určitej osobe.

Článok 25

Pomoc pri výbere daní

1. Zmluvné štáty si vzájomne poskytujú pomoc pri výbere finančných pohľadávok. Táto pomoc nie je obmedzená článkami 1 a 2. Príslušné orgány zmluvných štátov môžu upraviť vzájomnou dohodou spôsob aplikácie tohto článku.

2. Pojem „finančná pohľadávka“ použitý v tomto článku označuje dlžnú sumu na dani každého druhu a typu ukladanú v mene zmluvných štátov alebo správnych celkov, alebo orgánov územnej samosprávy, ak zdanenie nie je v rozpore s touto zmluvou alebo s iným právnym nástrojom, ktorého sú zmluvné štáty zmluvnými stranami, vrátane úrokov, penále a nákladov spojených s vyberaním alebo predbežným opatrením týkajúcim sa uvedenej sumy.

3. Ak je finančná pohľadávka jedného zmluvného štátu vymáhateľná podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu a dlží ju osoba, ktorá v tom čase nemôže podľa právnych prepisov tohto zmluvného štátu zabrániť jej vyberaniu, na žiadosť príslušného orgánu tohto zmluvného štátu

sa finančná pohľadávka uznáva na účely vyberania daní príslušným orgánom druhého zmluvného štátu. Finančnú pohľadávku vyberá druhý zmluvný štát podľa ustanovení svojich právnych predpisov, ktoré uplatňuje na vymáhanie a vyberanie svojich vlastných daní, akoby finančná pohľadávka bola finančnou pohľadávkou tohto druhého zmluvného štátu.

4. Ak je finančná pohľadávka jedného zmluvného štátu pohľadávkou, z dôvodu ktorej môže tento zmluvný štát podľa svojich právnych predpisov prijať predbežné opatrenia za účelom zabezpečenia jej výberu, finančná pohľadávka sa na žiadosť príslušného orgánu tohto zmluvného štátu uznáva na účely prijatia predbežných opatrení príslušným orgánom druhého zmluvného štátu. Druhý zmluvný štát prijíma predbežné opatrenia k finančnej pohľadávke v súlade s ustanoveniami svojich právnych predpisov, akoby finančná pohľadávka bola finančnou pohľadávkou tohto druhého zmluvného štátu, aj keby finančná pohľadávka nebola v čase použitia takých predbežných opatrení vymožiteľná v skôr uvedenom zmluvnom štáte alebo by ju dlžila osoba, ktorá má právo zabrániť jej vyberaniu.

5. Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 3 a 4 tohto článku finančná pohľadávka uznaná jedným zmluvným štátom na účely odsekov 3 alebo 4 tohto článku nepodlieha v tomto zmluvnom štáte časovým obmedzeniam ani jej nie je udelená priorita platná na finančnú pohľadávku podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu len z dôvodu jej typu. Okrem toho, finančná pohľadávka uznaná jedným zmluvným štátom na účely odsekov 3 alebo 4 tohto článku, nemá v tomto zmluvnom štáte priority vzťahujúce sa na finančnú pohľadávku podľa právnych predpisov druhého zmluvného štátu.

6. Konania vo veci existencie, platnosti alebo výšky finančnej pohľadávky jedného zmluvného štátu sa nemôžu viesť na súdoch alebo správnych orgánoch druhého zmluvného štátu.

7. Ak, kedykoľvek po predložení žiadosti jedným zmluvným štátom podľa odseku 3 alebo 4 tohto článku a pred tým, ako druhý zmluvný štát vyberie a odošle príslušnú finančnú pohľadávku skôr uvedenému zmluvnému štátu, príslušná finančná pohľadávka prestáva byť

   (a) v prípade žiadosti podľa odseku 3 tohto článku finančnou pohľadávkou skôr uvedeného zmluvného štátu, ktorá je vymáhateľná podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu a dlží ju osoba, ktorá v tom čase nemôže podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu zabrániť jej vyberaniu, alebo

   (b) v prípade žiadosti podľa odseku 4 tohto článku finančnou pohľadávkou skôr uvedeného zmluvného štátu, ku ktorej môže tento zmluvný štát podľa svojich právnych predpisov prijať predbežné opatrenia za účelom zabezpečenia jej výberu,

   príslušný orgán skôr uvedeného zmluvného štátu ihneď oznámi túto skutočnosť príslušnému orgánu druhého zmluvného štátu a na základe rozhodnutia druhého zmluvného štátu skôr uvedený zmluvný štát buď pozastaví (dočasne zruší), alebo stiahne svoju žiadosť.

8. Ustanovenia tohto článku sa v žiadnom prípade nevykladajú tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť:

   (a) vykonať správne opatrenia v rozpore s právnymi predpismi a administratívnou praxou jedného alebo druhého zmluvného štátu,

   (b) vykonať opatrenia, ktoré by boli v rozpore s verejným poriadkom,

   (c) poskytnúť pomoc v prípade, ak druhý zmluvný štát nevykonal všetky náležité opatrenia spojené s vyberaním alebo predbežným opatrením podľa okolností, ktoré mu umožňujú jeho právne predpisy alebo správna prax,

   (d) poskytovať pomoc v tých prípadoch, kedy je administratívne zaťaženie pre jeden zmluvný štát zjavne neprimerané oproti výhode, ktorú by druhý zmluvný štát získal.

Článok 26

Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa netýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií alebo konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 27

Nárok na výhody zo zmluvy

1. Ak nie je v tomto článku ustanovené inak, rezident zmluvného štátu nemá nárok na výhodu, ktorá by bola inak poskytnutá podľa tejto zmluvy (inú ako výhodu podľa ustanovení článku 4 ods. 3, článku 9 ods. 2 alebo článku 23 zmluvy), pokiaľ tento rezident nie je „kvalifikovanou osobou“, definovanou v odseku 2 tohto článku v čase, keď by sa výhoda mala poskytnúť.

2. Rezident zmluvného štátu sa považuje za kvalifikovanú osobu v čase, keď by bola výhoda inak poskytnutá podľa zmluvy, ak je v tomto čase rezident

   (a) fyzickou osobou;

   (b) týmto zmluvným štátom, alebo jeho nižším správnym celkom alebo orgánom územnej samosprávy, alebo agentúrou alebo zastúpením tohto zmluvného štátu, jeho nižšieho správneho celku alebo orgánu územnej samosprávy;

   (c) spoločnosťou alebo iným subjektom, ak hlavný druh jej akcií je pravidelne obchodovaný na jednej alebo viacerých uznaných burzách cenných papierov;

   (d) subjektom iným ako fyzickou osobou, ktorý je

      (i) subjektom alebo organizáciou, ktorá je založená a prevádzkovaná výlučne na charitatívne, náboženské, humanitárne, vedecké, vzdelávacie, kultúrne, spoločenské, environmentálne účely, účely verejného zdravotníctva alebo podobné účely (alebo na viac než jeden z týchto účelov), za predpokladu, že celý alebo časť z jej príjmov môžu byť oslobodené od dane podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, alebo

      (ii) uznaným penzijným fondom;

   (e) subjektom iným ako fyzickou osobou, ak v tom čase a počas najmenej polovice dní dvanásťmesačného obdobia, ktoré zahŕňa tento čas, osoby, ktoré sú rezidentmi tohto zmluvného štátu, a ktoré majú nárok na výhody z tejto zmluvy podľa písmen (a) až (d) tohto odseku vlastnia, či už priamo alebo nepriamo, najmenej 50 percent akcií tejto osoby.

3. (a) Rezident zmluvného štátu má nárok na výhody z tejto zmluvy v súvislosti s druhom príjmu plynúceho z druhého zmluvného štátu, bez ohľadu na to, či tento rezident je kvalifikovanou osobou, pokiaľ sa tento rezident zúčastňuje na aktívnom výkone činnosti v prvom zmluvnom štáte a príjem plynúci z druhého zmluvného štátu pochádza z tejto činnosti alebo s ňou súvisí. Na účely tohto článku, pojem „aktívny výkon činnosti“ nezahŕňa nasledujúce činnosti, alebo akúkoľvek ich kombináciu:

      (i) činnosti holdingovej spoločnosti;

      (ii) poskytovanie celkového dozoru alebo správy skupiny spoločností;

      (iii) poskytovanie skupinového financovania (vrátane cash poolingu); alebo

      (iv) investovanie alebo riadenie investícií, ak tieto činnosti nevykonáva banka, poisťovacia spoločnosť alebo registrovaný obchodník s cennými papiermi v rámci bežného výkonu ich riadnej činnosti.

   (b) Ak rezidentovi zmluvného štátu plynie príjem z činnosti, ktorú tento rezident vykonáva v druhom zmluvnom štáte, alebo mu plynie príjem zo zdrojov v druhom zmluvnom štáte od prepojenej osoby, potom podmienky uvedené v písmene a) tohto odseku sa budú považovať za splnené vo vzťahu k tomuto príjmu, iba ak činnosť, ktorú rezident vykonáva v prvom zmluvnom štáte a s ktorou tento príjem súvisí, je významná vo vzťahu k rovnakej činnosti alebo doplnkovej činnosti, ktorú vykonáva rezident alebo takáto prepojená osoba v druhom zmluvnom štáte. To, či činnosť je významná na účely tohto písmena, sa určí na základe všetkých skutočností a okolností.

   (c) Na účely uplatnenia tohto odseku sa činnosti vykonávané prepojenými osobami vo vzťahu k rezidentovi zmluvného štátu považujú za činnosti vykonávané týmto rezidentom.

4. Rezident zmluvného štátu, ktorý nie je kvalifikovanou osobou, má bez ohľadu na vyššie uvedené tiež nárok na výhodu, ktorá by inak bola poskytnutá podľa tejto zmluvy vo vzťahu k príjmu, ak by aspoň polovicu dní ktoréhokoľvek dvanásťmesačného obdobia, do ktorého spadá obdobie, keď by výhoda bola inak poskytnutá, osoby, ktoré sú rovnocennými príjemcami

výhod, vlastnili, či už priamo alebo nepriamo, minimálne 75-percentný podiel na rezidentovi.

5. Ak rezident zmluvného štátu nie je ani kvalifikovanou osobou podľa ustanovení odseku 2 tohto článku, ani nemá nárok na výhody podľa odseku 3 alebo 4 tohto článku, potom príslušný orgán zmluvného štátu, v ktorom boli zamietnuté výhody podľa predchádzajúcich ustanovení tejto zmluvy môže napriek tomu poskytnúť výhody podľa tejto zmluvy, alebo výhody vo vzťahu k určitej časti príjmu, berúc do úvahy predmet a účel tejto zmluvy, ale len vtedy, ak tento rezident tomuto príslušnému orgánu uspokojivo preukáže, že ani jeho založenie, nadobudnutie alebo udržiavanie, a ani výkon jeho činnosti nemali ako jeden z hlavných účelov získanie výhod podľa tejto zmluvy. Príslušný orgán zmluvného štátu, ktorému rezident druhého zmluvného štátu predložil žiadosť podľa tohto odseku sa poradí s príslušným orgánom tohto druhého zmluvného štátu, predtým ako žiadosti vyhovie alebo ju zamietne.

6. Na účely tohto a predchádzajúcich odsekov tohto článku:

   (a) pojem „uznaná burza cenných papierov" označuje:

      (i) akúkoľvek burzu cenných papierov založenú a ako takú regulovanú podľa vnútroštátnych predpisov niektorého zmluvného štátu; a

      (ii) akúkoľvek inú burzu cenných papierov, na ktorej sa dohodnú príslušné orgány zmluvných štátov;

   (b) v súvislosti so subjektmi, ktoré nie sú spoločnosťami, pojem „akcie" znamená podiely, ktoré sú porovnateľné s akciami;

   (c) pojem „hlavný druh akcií" označuje druh alebo druhy akcií spoločnosti alebo subjektu, ktorý predstavuje väčšinu celkových hlasovacích práv a hodnoty spoločnosti alebo subjektu;

   (d) dve osoby sa považujú za „prepojené osoby", ak jedna z nich vlastní, či už priamo alebo nepriamo, najmenej 50-percentný podiel na druhej (alebo, v prípade spoločnosti, najmenej 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti) alebo, ak iná osoba vlastní, priamo alebo nepriamo, najmenej 50-percentný podiel (alebo, v prípade spoločnosti, najmenej 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti) v každej osobe. V každom prípade je však osoba prepojená s inou osobou, ak na základe všetkých relevantných skutočností a okolností jedna osoba ovláda druhú alebo ak obidve sú ovládané tou istou osobou alebo osobami;

   (e) pojem „rovnocenný príjemca" označuje akúkoľvek osobu, ktorá by mala nárok na výhody vo vzťahu k príjmu poskytnuté zmluvným štátom podľa vnútroštátnych predpisov tohto zmluvného štátu, tejto zmluvy alebo podľa akýchkoľvek iných medzinárodných zmlúv, ktoré sú rovnocenné alebo ešte výhodnejšie ako výhody, ktoré sa majú priznať vo vzťahu k príjmu podľa tejto zmluvy. Na účely určenia toho, či je osoba rovnocenným príjemcom v súvislosti s dividendami prijatými spoločnosťou sa bude osoba považovať za spoločnosť a bude sa predpokladať, že táto osoba má v držbe rovnaký majetok spoločnosti vyplácajúcej dividendy, ako je majetok, ktorý má v držbe spoločnosť, ktorá si nárokuje takúto výhodu v súvislosti s dividendami.

7. Príslušné orgány zmluvných štátov môžu upraviť vzájomnou dohodou spôsob aplikácie tohto článku zmluvy.

8. (a) V prípade, že:

      (i) podniku jedného zmluvného štátu plynie príjem z druhého zmluvného štátu, pričom prvý zmluvný štát považuje takýto príjem za príjem prisúditeľný stálej prevádzkarni podniku, ktorá je umiestnená na území tretieho štátu; a

      (ii) zisky prisúditeľné danej stálej prevádzkarni sú vyňaté zo zdanenia v prvom zmluvnom štáte,

   výhody plynúce zo zmluvy sa neuplatnia vo vzťahu k akejkoľvek časti príjmu, ku ktorej je daň v treťom štáte menej ako nižšia z hodnôt 15 percent sumy tejto časti príjmu a 60 percent dane, ktorá by bola vyrubená vo vzťahu k tejto časti príjmu v prvom zmluvnom štáte, ak by bola stála prevádzkareň umiestnená v tomto prvom zmluvnom štáte. V takom prípade, akýkoľvek príjem, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia tohto odseku, bude zdanený v súlade s vnútroštátnymi predpismi druhého zmluvného štátu, bez ohľadu na akékoľvek

iné ustanovenia zmluvy.

(b) Predchádzajúce ustanovenia tohto odseku sa neuplatnia, ak príjem plynúci z druhého zmluvného štátu pochádza alebo súvisí s aktívnym výkonom činnosti vykonávanej prostredníctvom stálej prevádzkarne (okrem činností investovania, správy investícií alebo samotnej držby investícií, a to na vlastný účet podniku, pokiaľ nejde o bankové činnosti vykonávané bankou, poisťovacie činnosti vykonávané poisťovňou alebo obchodovanie s cennými papiermi, ktoré vykonáva registrovaný obchodník s cennými papiermi).

(c) Ak sú podľa predchádzajúcich ustanovení tohto odseku výhody zo zmluvy odopreté v súvislosti s príjmom plynúcim rezidentovi jedného zmluvného štátu, potom príslušný orgán druhého zmluvného štátu môže napriek tomu poskytnúť tieto výhody v súvislosti s príjmom, ak v odpovedi na žiadosť tohto rezidenta, tento príslušný orgán rozhodne, že poskytnutie týchto výhod je opodstatnené vzhľadom na dôvody, pre ktoré tento rezident nesplnil podmienky stanovené v tomto odseku (ako napríklad existencia strát). Príslušný orgán zmluvného štátu, ktorému rezident druhého zmluvného štátu predložil žiadosť podľa predchádzajúcej vety, sa poradí s príslušným orgánom tohto druhého zmluvného štátu, predtým ako žiadosti vyhovie alebo ju zamietne.

9. Ak je možné usúdiť, a to s ohľadom na všetky relevantné skutočnosti a okolnosti, že získanie výhody zo zmluvy bolo jedným z hlavných účelov akéhokoľvek usporiadania alebo akejkoľvek transakcie priamo alebo nepriamo vedúcich k tejto výhode, táto výhoda bez ohľadu na ktorékoľvek iné ustanovenia zmluvy, nebude poskytnutá vo vzťahu k časti príjmu, pokiaľ sa nepreukáže, že poskytnutie tejto výhody v danej situácii by bolo v súlade s účelom a cieľom príslušných ustanovení zmluvy.

Článok 28
Nadobudnutie platnosti

Táto zmluva podlieha schváleniu v súlade s vnútroštátnymi právnymi postupmi oboch zmluvných štátov a nadobudne platnosť prvým dňom tretieho mesiaca nasledujúceho po dni doručenia neskoršieho oznámenia potvrdzujúceho, že boli splnené vnútroštátne právne postupy. Ustanovenia tejto zmluvy potom nadobudnú účinnosť:

(a) na Novom Zélande:

(i) v prípade zrážkovej dane z príjmov a ziskov plynúcich nerezidentovi na sumy vyplatené alebo pripísané 1. januára alebo po tomto dni kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť,

(ii) v prípade inej novozélandskej dane za akékoľvek zdaňovacie obdobie začínajúce najskôr od 1. apríla nasledujúceho po dátume, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť,

(b) v Slovenskej republike:

(i) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy vyplatené alebo pripísané od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť,

(ii) v prípade ostatných daní, na dane, ktoré sa ukladajú za akékoľvek zdaňovacie obdobie začínajúce najskôr od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť.

Článok 29
Ukončenie platnosti

1. Táto zmluva zostane v platnosti po dobu neurčitú, pokým ju niektorý zo zmluvných štátov nevypovie.

2. Ktorýkoľvek zo zmluvných štátov môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou písomným oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom akéhokoľvek kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí najmenej piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V takom prípade sa táto zmluva prestane vykonávať

(a) na Novom Zélande:

(i) v prípade zrážkovej dane z príjmov a ziskov plynúcich nerezidentovi na sumy vyplatené alebo pripísané 1. januára alebo po tomto dni kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo doručené oznámenie o výpovedi,

(ii) v prípade inej novozélandskej dane za akékoľvek zdaňovacie obdobie začínajúce najskôr od 1. apríla v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bolo doručené oznámenie o výpovedi,

(b) v Slovenskej republike:

(i) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy vyplatené alebo pripísané od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo doručené oznámenie o výpovedi,

(ii) v prípade ostatných daní v akomkoľvek zdaňovacom období začínajúcom sa od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo doručené písomné oznámenie o výpovedi.

NA DÔKAZ TOHO podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v Bratislave dňa 26. septembra 2023 v dvoch vyhotoveniach, každé v slovenskom jazyku a v anglickom jazyku, pričom obe znenia sú rovnako autentické. V prípade rozdielnosti medzi obomi zneniami je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za Slovenskú republiku	Za Nový Zéland
Michal Horváth v. r.	Dell Higgie v. r.

Protokol

V čase podpísania Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Novým Zélandom o zamedzení dvojitému zdaneniu v oblasti daní z príjmov a zabránení daňovému úniku a vyhýbaniu sa daňovým povinnostiam (ďalej len „zmluva“), sa podpísaní dohodli na nasledujúcich ustanoveniach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy:

1. Vo vzťahu k článkom 10, 11 a 12 zmluvy:

   Rozumie sa, že ak správcovia diskrečného trustu nerozdeľujú dividendy, úroky alebo licenčné poplatky zarobené v danom období, tak títo správcovia konajúci z titulu svojej funkcie, predstavujú skutočných vlastníkov týchto príjmov na účely príslušného článku, aj keď nie sú skutočnými vlastníkmi podľa príslušného právneho predpisu v oblasti trustov.

2. Vo vzťahu k článku 12 ods. 3 zmluvy:

   Rozumie sa, že pojem „licenčné poplatky“ zahŕňa akúkoľvek pomoc, ktorá je doplnková a pomocná a je poskytnutá ako prostriedok umožňujúci uplatňovanie alebo užívanie akéhokoľvek takého majetku alebo práva, ktoré je uvedené v písmene a) alebo b), akéhokoľvek takého zariadenia, ktoré je uvedené v písmene c) alebo akejkoľvek takej znalosti alebo informácie, ktorá je uvedená v písmene d).

3. Vo vzťahu k článku 12 ods. 3 písm. c) zmluvy:

   Rozumie sa, že pojem „akékoľvek priemyselné, vedecké alebo obchodné zariadenie“ zahŕňa lode, lietadlá a kontajnery.

Dané v Bratislave dňa 26. septembra 2023 v dvoch vyhotoveniach, každé v slovenskom jazyku a v anglickom jazyku, pričom obe znenia sú rovnako autentické. V prípade rozdielnosti medzi obomi zneniami je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za Slovenskú republiku	Za Nový Zéland
Michal Horváth v. r.	Dell Higgie v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Račianska 71, 813 11 Bratislava,
tel.: +421 2 888 91 864, +421 2 888 91 865, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.